

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 37/2026-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného AK Dlhopolec s.r.o., Nám. SNP 27, Zvolen, proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Ek/1711/2019 z 12. augusta 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 28. októbra 2025 sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) napadnutým uznesením okresného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhuje zrušenie napadnutého uznesenia okresného súdu a priznanie náhrady trov konania.
2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej priložených vyplýva, že sťažovateľ vystupuje v exekučnom konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 11Ek/1711/2019 v procesnom postavení povinného 2, proti ktorému sa oprávnený (EOS KSI Slovensko, s. r. o.) domáha vymoženia sumy 1 612,47 eur s príslušenstvom.
3. Uznesením okresného súdu zo 16. januára 2025 v spojení s opravným uznesením zo 14. februára 2025 vyššia súdna úradníčka zamietla návrh sťažovateľa na zastavenie exekúcie podľa § 611 ods. 3 Exekučného poriadku.
4. Sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu zo 16. januára 2025 bola napadnutým uznesením okresného súdu zamietnutá.

II. Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ tvrdí, že bol účastníkom dedičského konania po poručiťovi [REDACTED] (pôvodný povinný), proti ktorému boli vedené exekúcie.
6. Uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 17D/154/2021, Dnot 347/2021 z 26. apríla 2023 bol v dedičskej veci po poručiťovi určený okruh dedičov (medzi ktorými bol aj sťažovateľ) a zároveň bola určená všeobecná hodnota majetku poručiťeľa, výška dlhov a čistá hodnota dedičstva v sume 33 624,55 eur. Vzhľadom na skutočnosť prijatia dedičstva sa dedičia stali povinnými 1 až 3 v prebiehajúcich exekučných konaniach, v ktorých vystupoval poručiťeľ ako pôvodný povinný.
7. Za kľúčové pre posúdenie neústavnosti napadnutého rozhodnutia exekučného súdu považuje sťažovateľ nadhodnotenie dedičstva z dôvodu použitia nesprávnych dôkazných prostriedkov. Všeobecná hodnota súboru nehnuteľností bola v dedičskom konaní určená sumou 42 264,40 eur, pričom všeobecná hodnota totožných nehnuteľností v exekučnom konaní bola zistená v sume 13 800 eur. Suma 13 800 eur predstavuje podľa sťažovateľa preukázanú všeobecnú hodnotu dedičstva. Žiadny právny predpis nezakazuje exekučnému súdu zisťovať v exekučnom konaní cenu dedičstva nadobudnutého povinným.
8. V exekučnom konaní bol vypracovaný znalecký posudok, pričom odhad realitnej kancelárie spracovaný pre účely dedičského konania týmto záverom znaleckého posudku nemôže konkurovať.
9. Sťažovateľ argumentuje, že okresný súd v exekučnom konaní nepripustil zisťovanie výšky hodnoty dedičstva, čo je otázka sporového exekučného (nie nespornového dedičského) konania. Nad zákonom prípustnú mieru tak vystavil majetok sťažovateľa exekúcii. V tomto smere poukazuje na závery vyjadrené Najvyšším súdom Československej socialistickej republiky v rozhodnutí R 46/1963.
10. Podľa argumentácie sťažovateľa v odôvodnených prípadoch je možné znovuoformovať otázku hodnoty dedičstva bez ohľadu na to, že bola predmetom dedičského konania. Výklad dotknutých právnych predpisov exekučný súd nevykonal ústavne súladne.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

11. Podstatou ústavnej sťažnosti je námietka ústavne nesúladného výkladu právnych predpisov týkajúcich sa rozhodovania vo veci návrhu na zastavenie exekúcie, ktorou je atakovaná kľúčová otázka nadhodnotenia dedičstva (bod 7 tohto uznesenia).
12. Okresný súd v napadnutom uznesení poukázal na § 470 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého dedič zodpovedá za dlhy poručiťeľa do výšky ceny nadobudnutého dedičstva. Akcentoval, že na sťažovateľa prislúchajúci podiel podľa stanovenej hodnoty dedičstva predstavuje sumu 22 758,72 eur, a keďže dosiaľ uhradil sumu 14 304,11 eur, svoju dedičskú zodpovednosť zatiaľ nevyčerpal, a preto je exekúcia proti nemu vedená dôvodne.
13. Ku kľúčovej otázke (bod 7 tohto uznesenia) okresný súd konštatoval možnosť sťažovateľa namietat' proti všeobecnej hodnote majetku v dedičskom konaní a domôcť sa tak zníženia dedičskej

zodpovednosti, ale aj zníženia odmeny súdneho komisára a súdneho poplatku [§ 200 ods. 1 až 3 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“)].

14. Okresný súd zdôraznil aj rozdiel medzi aktuálnou trhovou hodnotou nehnuteľností určenou v rámci exekučného konania súdnym znalcom, ktorá sa môže líšiť odstupom času od hodnoty, ktorú mala nehnuteľnosť ku dňu smrti poručiteľa a ktorá môže byť nižšia, ale aj vyššia. Nejde však už o hodnotu, ktorá by bola aktuálna v čase smrti poručiteľa.

15. K odkazu sťažovateľa na rozhodnutie Najvyššieho súdu Československej socialistickej republiky R 46/1963 (uznesenie sp. zn. 5Cz/53/62 z 28. januára 1963) okresný súd akcentoval aplikovateľnosť ustanovení právneho predpisu, ktorý v čase vydania citovaného rozhodnutia neexistoval a ktorý bol aplikovateľný vo veci sťažovateľa (§ 200 ods. 1 až 3 CMP, ktoré hovoria o ustanovení objektívnej trhovej hodnoty majetku patriaceho do dedičstva). Uviedol odkazom na § 200 ods. 3 CMP možnosť zmeny uznesenia o všeobecnej hodnote majetku, výške dlhov a čistej hodnote dedičstva, a to v prípade, ak sa pred právoplatným skončením konania o dedičstve zistia nové skutočnosti. Zároveň konštatoval odlišnosť skutkovej a právnej situácie, keď citované rozhodnutie upravovalo otázku úpravy hodnoty dedičstva v prospech veriteľa, a teda aj zodpovednosti dedičov vo väčšom rozsahu, ako deklaruje dedičské rozhodnutie. V predmetnej veci sťažovateľa však ide o situáciu opačnú, keď dedič poručiteľa ako povinný navrhuje prehodnotiť stav dedičstva v neprospech veriteľa.

16. Okrem toho okresný súd konštatoval aj to, že aj keby bolo možné pripustiť dokazovanie vo veci hodnoty dedičstva v exekučnom konaní, potom sťažovateľ ako povinný zanedbal svoju povinnosť preukázať hodnotu, ktorú dotknuté nehnuteľnosti mali v čase smrti poručiteľa, keďže len táto hodnota je relevantná. Sťažovateľ tak neunesol dôkazné bremeno týkajúce sa tvrdenia, že hodnota dotknutých nehnuteľností bola nadhodnotená.

17. Už spomínané relevantné časti napadnutého rozhodnutia dovoľujú ústavnému súdu prijať záver o tom, že napadnuté uznesenie napĺňa ústavné parametre práva na spravodlivé súdne konanie, pričom je ústavne akceptovateľné a zlučiteľné svojimi účinkami so sťažovateľom označenými právami podľa ústavy a dohovoru.

18. Ústavný súd po preskúmaní obsahu napadnutého uznesenia dospel k záveru, že argumenty uvádzané v ústavnej sťažnosti v okolnostiach prejednávanej veci nemožno považovať za vecne dôvodné. Okresný súd pri rozhodovaní vo veci návrhu na zastavenie exekúcie aplikoval relevantné ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov spôsobom, ktorý nemožno označiť za ústavne nekonformný.

19. Dôvody uvádzané okresným súdom pri zodpovedaní kľúčovej otázky (bod 7 tohto uznesenia) náležitým spôsobom zodpovedajú ústavne konformnému výkladu príslušných ustanovení Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorých uznesenie o všeobecnej hodnote majetku, výške dlhov a čistej hodnote dedičstva (§ 200 CMP) je záväzná subjektívne pre účastníkov konania a ich právnych nástupcov. Keďže veriteľ poručiteľa nie je účastníkom konania o dedičstve, ani uznesenie vydané podľa § 200 CMP nie je pre neho záväzná. Z uvedeného dôvodu môže predbežné otázky (hodnota aktív dedičstva a majetku nadobudnutého dedičmi) vyhodnocovať súd konajúci o žalobe veriteľa proti dedičovi samostatne, pričom v sporovom konaní nie je prejudiciálne viazaný uznesením podľa § 200 CMP (SMYČKOVÁ, R., ŠTEVČEK, M., LÖWY, A., TOMAŠOVIČ, T.

a kol. *Civilný mimosporový poriadok. Komentár*. 2. vydanie. Bratislava : C. H. Beck, 2024, s. 745 – 749.).

20. Už uvedené premisy korešpondujú aj so závermi rozhodnutia R 46/1963, na ktoré poukazuje aj sťažovateľ. Okresný súd sa s argumentom sťažovateľa, ktorým poukazoval na rozhodnutie R 46/1963, náležitým spôsobom vysporiadal, zdôrazňujúc skutkovú a právnu odlišnosť veci sťažovateľa od veci prejednávanej v predmetnom rozhodnutí a nemožnosť dediča požadovať v exekučnom konaní opätovné prehodnotenie stavu dedičstva v neprospech veriteľa, keďže túto možnosť mal v samotnom dedičskom konaní, ktorého účastníkom so všetkými právami jemu priznanými bol.

21. Berúc do úvahy už uvedené dôvody, ústavný súd konštatuje, že napadnuté uznesenie okresného súdu vydané vo veci sťažnosti podanej proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka je výsledkom aplikácie relevantných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktoré okresný súd interpretoval v súlade s ústavou a dohovorom, pričom jeho závery vychádzajú z konkrétnych faktov, sú logické, náležitým spôsobom vysporiadávajúce sa s relevantnou judikatúrou, čo rezultuje v jeho legitímnosť a ústavnú akceptovateľnosť.

22. Nedôvodnosť argumentácie sťažovateľa o ústavne neakceptovateľnom výklade vo veci aplikovaných právnych predpisov neindikuje ústavnú neudržateľnosť napadnutého uznesenia okresného súdu a neumožňuje prijať záver, že napadnutým uznesením došlo k porušeniu práv na súdnu ochranu či spravodlivý súdny proces, a tým aj práva vlastníť majetok ako následku prípadného porušenia práva na súdnu ochranu, čo odôvodňuje odmietnutie ústavnej sťažnosti v súlade s § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

23. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti stratilo opodstatnenie rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa uvedených v ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. januára 2026

Miroslav Duriš
predseda senátu